

**Obecná a měšťanská chlapecká škola (německá)
Tachov**

1834 – 1945

Inventář

Číslo EL NAD: 444
Evidenční číslo pomůcky: 307

Obsah

Úvod.....	3
I. Vývoj původce archivního souboru.....	3
II. Vývoj a dějiny archivního souboru.....	6
III. Archivní charakteristika archivního souboru.....	7
IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru.....	8
V. Záznam o uspořádání archivního souboru.....	8
Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury.....	9
Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk.....	10
Inventární seznam.....	11

Úvod

I. Vývoj původce archivního souboru

Základy novodobého základního školství byly položeny v r. 1774 „Všeobecným školním řádem“ (Allgemeine Schulordnung für die deutschen Normal-, Haupt- und Trivialschulen in den sämtlichen k. k. Erbländern) vydaným císařovnou Marií Terezií na podkladě návrhu vypracovaného císařským rádcem a osvíceným augustiniánským opatem kláštera ve slezské Zaháni, Johannem Ignazem von Felbingerem. Zásadní roli v nově konstituovaném školském systému sehrála i za tím účelem zřízená dvorská studijní komise.

Všeobecným školním řádem byla dána struktura tzv. nižšího školství, které v podstatě existovalo do poloviny 20. století a nahradilo tak školský systém do té doby organizačně i pedagogicky nejednotný a roztržštěný. Dokument jako zásadní změnu oproti dosavadní praxi stanovil, že vrchní dozor nad školstvím přešel z církve na stát, neboť v každém hlavním městě jednotlivých zemí byla zřízena zemská školní komise při zemské vládě. Komise se starala o zřizování nových škol a spravovala zemský školní majetek. Ustanovovala pro jednotlivé obvody školní dozorce, kteří s podporou krajských úřadů dohlíželi na stav školství. Obvykle byli do této funkce ustanovováni vikáři. V jednotlivých místech pak byl svěřen dozor nad školou místnímu faráři. O materiální stránku věci se staral vrchností ustanovený světský dozorce, obvykle panský úředník nebo vážený občan.

Císařský předpis stanovil tři typy škol:

Triviální školy (označované jako farní nebo filiální v případech, kdy byly zřízeny při farářích či filiálních kostelích) byly nejčastěji jednotřídní, více tříd měly výjimečně. Poskytovaly šestileté základní vzdělání dětem od 6 do 12 let v předmětech čtení, psaní, počítání, náboženství s mravoukou na něm založenou a uvedení k hospodářství. Docházka do těchto škol byla povinná a výuka probíhala v mateřském jazyce. Císař Josef II. vydal nařízení, že obecná škola má být zřízena i všude tam, kde je v obvodu půl hodiny 90 - 100 dětí školního věku. To v důsledku znamenalo zvýšení dosavadního počtu triviálních škol.

Hlavní školy zakládané ve větších městech bývaly o 3 případně 4 třídách a poskytovaly vzdělání v řadě dalších předmětů navíc oproti školám triviálním. Vyučování se uskutečňovalo v němčině.

Normální nebo-li vzorné školy byly zřízeny v hlavních městech jednotlivých zemí, měly 4 třídy a jejich výuka v německém jazyce byla postavena na rozšířené osnově hlavních škol.

Za císaře Františka II. byl v r. 1805 vydán nový zákoník obecného školství, Politické školské zřízení (Politische Verfassung der deutschen Schulen für die k. k. österreichischen Provinzen mit Ausnahme von Ungarn, Lombardie, Venedig und Dalmatien), který znamenal opětovné získání dominantního vlivu církve na školství. Ponechal základní rozdělení škol, navíc přinesl zřizování reálných škol ve městech pro vzdělání obchodnického a úřednického dorostu. Ve městech mohly být zřizovány dívčí školy.

Většina triviálních škol měla jediného učitele na 100 žáků. Pokud jejich počet přesáhl toto číslo, býval učiteli přidělen pomocník. Školní budovy se pořizovaly tak, že vrchnost poskytla stavební materiál, školní patron (obvykle místní farář) zajistil řemeslníky a vesnice dodala ruční a potažní robotu. Školní povinnost se vztahovala i na děti pracující v továrnách, které se vzdělávaly o sobotách a nedělích, resp. dorost starší 12 let, jenž měl na venkově

navštěvovat zprvu do 18, později do 15 let, nedělní opakovací hodiny. V každém kraji byla zřízena alespoň jedna hlavní škola.

Podmínkou pro vykonávání práce učitelského pomocníka býval pro triviální školy tříměsíční, pro hlavní školy šestměsíční, přípravný kurs (preparandie) zakončený zkouškou. Pokud se pomocník při výuce osvědčil, mohl udělat další zkoušku na samostatné učitelství. Od r. 1832 bylo přípravné období nezbytné pro získání učitelské kvalifikace prodlouženo na 6 měsíců pro triviální školy a na 1 rok pro hlavní školy. V r. 1841 pak byla doba přípravy sjednocena na 1 rok pro oba typy škol.

Učitel býval doporučován zemskou vládou, majitelem panství či patronem školy, obcí nebo farářem a umístovací dekret vydávala konsistoř. Učitele vzorných a hlavních škol jmenovala dvorská komise. Dohled nad hlavními a triviálními školami náležel jednak místnímu duchovnímu správci, jenž byl přímým představeným učitele i školy, na niž zároveň vyučoval náboženství a současně světskému správci dohlížejícímu na řádný stav školní budovy a školní docházku. Právní základ zavedený Politickým školským zřízením v podstatě přetrval až do 2. poloviny 19. století, neboť uvedený předpis byl postupně rozvíjen dalšími úpravami.

V r. 1848 bylo ve Vídni zřízeno namísto dosavadní dvorské studijní komise ministerstvo veřejného vyučování, vzápětí přejmenované na ministerstvo kultu a vyučování. Následně pak byly v jednotlivých zemích monarchie konstituovány zemské školní úřady, do jejichž kompetence spadala správa obecných a středních škol. V jejich čele stáli zemští školní inspektoři. V každém politickém okrese byl ustanoven okresní školní inspektor, obvykle místní vikář. Od následujícího roku 1849 byla stanovena doba vzdělání pro učitele na 2 roky.

Mezi roky 1852 - 1858 byla provedena reorganizace hlavních škol tak, aby byly všude čtyřtřídní. Tam, kde byly čtvrté třídy již dříve, specializovaly se tyto školy jako reálné nebo měšťanské, a označovaly se proto jako nižší reálky či měšťanky. Pokračovalo se v nich ve výchově měšťanské mládeže pro obchod, řemeslo a hospodářství na základě daném triviální školou.

Konkordátem mezi rakouským císařem a papežem byla dominantní úloha ve školství od r. 1855 nakrátko vrácena církvi, nicméně vydáním řady zákonů v 60. letech 19. století se školství postupně vrátilo do pravomoci státu, stalo se záležitostí převážně civilní a zejména věcí decentralizovanou, v kompetenci jednotlivých zemí. V Čechách byl tento proces zahájen zákonem č. 33/1864 Z. z. o částečném zrušení školního patronátu a zákonem č. 1/1866 Z. z. o provedení rovného práva obou zemských jazyků ve školách obecných a středních.

Základní zásady pro další vývoj zemského školství mj. stanovil zákon č. 142/1867 Ř. z., který státu vyhrazoval právo nejvyššího řízení a dozoru nad vyučováním a vychovatelstvím. Zákonem č. 84/1868 Ř. z. byla určena základní pravidla pro vztah školy a církve.

Vyvrcholením legislativního procesu ve školství bylo vydání říšského zákona č. 52/1869 Ř. z. o obecných (v českém překladu někdy národních) školách. Zákon stanovil interkonfesijnost obecné školy, rozšířil trivium o četné další předměty, položil meze náboženskému vyučování, dal pevný základ měšťanské škole, stabilizoval osmiletou školní povinnost, upravil školní docházku, nově uspořádal přípravné i navazující vzdělávání učitelů, vymezil způsobilost k vykonávání učitelského úřadu (čtyřleté studium na učitelském ústavu) a způsob dosazování učitelů, vytkl povinnost ke zřizování a provozování škol a upravil předpisy a podmínky pro soukromé školství.

Některá ustanovení výše uvedeného zákona byla později upravena tzv. školskou novelou, zákonem č. 53/1883 Ř. z. Ještě za éry monarchie, ale následně i během existence Československé republiky navázala na oba zákony řada dalších zákonů a předpisů, jimiž byly upravovány jednotlivé problémy školství.

Na základě uvedené legislativy byly obecné (národní) školy (Volksschulen) určeny pro vzdělání mládeže ve věku školou povinném po dobu prvních pěti let školní docházky, případně pro vzdělávání v dalších třech letech školní povinnosti, pokud žáci nepřešli na školu měšťanskou nebo některou ze středních škol.

Veřejné obecné školy byly v Čechách zřizovány všude tam, kde v osadě nebo několika osadách (samotách) ležících v okruhu 1 míle (od r. 1876 v okruhu 4 km) bylo v pětiletém průměru více než 40 dětí ročně. Pakliže byla pro děti docházka z důvodu obtížných komunikací komplikovaná, mohly úřady přistoupit ke zřizování expozitur škol. K výuce na expozituře pak býval určen některý z učitelů obecné školy. Pokud byla škola nejméně 5 let nucena dělit většinu tříd, bývala následně rozdělena na 2 samostatné školy. Jestliže byla škola v lidnatém místě nebo počet zákonem vyžadovaných učitelů byl vyšší než 6, docházelo k jejímu dělení podle pohlaví a vzniku chlapeckých, resp. dívčích škol. Od školního roku 1932/33 byl stanoven maximální počet 50 žáků pro jednotřídky. Ve dvoutřídkách a vícetřídkách smělo být ve třídě nejvýše 60 žáků.

Měšťanské školy (Bürgerschulen) byly vyšším stupněm obecných škol určeným pro vzdělání v 6. - 8. roce školní docházky. Dle zákona byla veřejná měšťanská škola jako nezbytná zřizována v obvodě každého politického okresu. Další mohly být zřizovány při obecných školách s alespoň 400 dětmi. Do měšťanských škol měly za povinnost docházet děti, které měly tuto školu ve školním obvodu. V případě, že měla smíšená měšťanská škola alespoň 3 roky po sobě více než 300 žáků, došlo k jejímu rozdělení na dvě samostatné školy: chlapeckou a dívčí. Na základě tzv. malého školského zákona č. 226/1926 Sb. byly při měšťanských zaváděny pokračovací školy (živnostenské, kupecké, lidové hospodářské) a pokračovací kurzy pro 14 – 16letou mládež. Počínaje školním rokem 1932/33 nesměl být počet žáků v jednotlivých třídách vyšší než 60. Od r. 1941 byly přejmenovány na hlavní školy.

Obecné i měšťanské školy měly přidělen svůj tzv. školský obvod (tvořený kromě obce osadami, jejich částmi a samotami), který se až na nepatrně výjimek shodoval s obecními hranicemi. O majetkoprávní a provozní stránku škol v rámci školních obcí pečovaly od r. 1873 veřejné úřady - místní školní rady. Okresní školní rada pak zastupovala zájmy tzv. školního okresu navenek, vedla jednání o úpravě a rozšíření existujících škol či zřizování nových škol, prozatímně obsazovala uprázdněná učitelská místa apod. Na fungování školství v jednotlivých školských okresech dohlíželi státní zaměstnanci, okresní školní inspektoři. Nejvyšším dozorčím úřadem byla v jednotlivých zemích zemská školní rada.

Školský systém konstituovaný v rakouské monarchii ve 2. polovině 19. století a doplňovaný a upravovaný předpisy Československé republiky, byl v hlavních rysech uplatňován v podst. až do r. 1948, resp. 1953, kdy po zavedení socialistického společenského uspořádání došlo i na změnu struktury školství.

V pohraničí však v důsledku změn souvisejících s koncem 2. světové války byly v r. 1945 obecné školy (Volksschulen) plošně prozatímně uzavřeny (viz Výnos MŠO poř. č. 18 z 7. VI. 1945, č. 2641 pres.) a následně zrušeny (viz Výnos MŠO poř. č. 90 z 16. X. 1945, č. 8551 pres). Od září 1945 byly nově otevírány české obecné školy pro děti dosídlenců.

V Tachově (Tachau) byla nejstarší vzdělávací instituce doložena ke 14. století, kdy sem Karel IV. přivedl z Prahy karmelitány, kteří při klášteře na náměstí provozovali do 16. století latinskou školu. Pozdější městská škola, na níž působili rektor a posléze dva kantoři, pak byla zmiňována k r. 1558. Za doby triviálního školství byla od r. 1790 při městské škole zřízena třetí třída jako dívčí a následně došlo na zorganizování celé dívčí školy. V r. 1864 vznikla v Tachově hlavní škola, nejpozději k r. 1873 přeměněná na chlapeckou měšťanskou školu. Do jejích 3 tříd v r. 1889 docházelo 96 žáků, do 5 tříd chlapecké obecné školy 389 žáků. V čele škol stál ředitel Josef Podhorn, který byl současně jako okresní školní inspektor z ředitelské funkce dočasně uvolněn. Mezi učiteli obecných škol figurovali i Josef Köferl a Josef Blobner, autoři historických prací o městu, resp. panství Tachov.

Tachovský školní obvod kromě samotného města zahrnoval i osady Světce (Heiligen) a Vilémov (Wilhelmshof) a v prvních letech obecného školství také tehdejší osadu obce Oldřichov (Ulliersreith), Malý Rapotín (Klein Gropitzreith).

Společné vedení chlapecké obecné a měšťanské školy, dívčí obecné školy a od r. 1890 ještě dívčí měšťanské školy fungovalo až do r. 1892, přičemž obecné školy byly pětitřídní a měšťanské školy trojtřídní. Pak došlo na osamostatnění dívčích škol pod vlastním ředitelstvím a ředitel původního školního celku, Josef Podhorn vedl pouze chlapeckou obecnou a měšťanskou školu, a to do r. 1906.

Největším problémem rozvíjejícího se tachovského školství byly odpovídající prostory. Nejstarší školní objekt čp. 67 při děkanství byl nevyhovující a řada tříd se často a nadlouho nacházela v pronajatých prostorách soukromých domů. V r. 1875 byla pro školní potřeby na náměstí vykoupěna budova někdejšího soudu čp. 88, v níž se až do r. 1914 nacházely třídy chlapecké obecné školy. Od r. 1914 našly umístění v nové budově čp. 512, která byla v zbudována v Tempelgasse (dnes ul. K. H. Borovského) na místě vyhořelého domu a do čp. 88 byla přesunuta dívčí obecná škola. Pro obě měšťanské školy pak byla severně od kostela v r. 1892 zbudována novostavba čp. 583 a pro trvale rostoucí počet žáků v r. 1905 zvýšena o druhé patro.

Po řediteli Podhornovi byli do čela chlapecké obecné a měšťanské školy jmenováni další dva následovníci. Od listopadu školního r. 1906/07 to byl Adalbert Kauzner. V posledním roce jeho působení představovalo pedagogický sbor školy 16 učitelů. Jako poslední školu vedl od února r. 1926 Alois Hufsky, někdejší odborný učitel měšťanské školy, který uzavíral provoz školy již v únoru r. 1945, neboť školní budovy byly poškozeny v důsledku bombardování. Ve 30. letech se součástí školy jako čtvrtá třída stal jednorozměrný učitelství kurs a počínaje r. 1941 byla škola reorganizována na úplnou střední o šesti třídách.

Od r. 1873 škola náležela do obvodu školního okresu Tachov a vyšší dohled nad ní tudíž vykonávala do r. 1938 Okresní školní rada v Tachově, poté do r. 1945 Kreisschulamts v Tachově.

Po skončení 2. světové války se ve škole čp. 583 začalo znovu vyučovat, dnes je sídlem Základní školy Kostelní. Objekt čp. 512 byl zdemolován. V současnosti se na jeho místě nachází rozlehlá stavba České spořitelny vybudované po r. 1989.

II. Vývoj a dějiny archivního souboru

Na každé obecné i měšťanské škole byly dle § 136 Řádu školního a vyučovacího pro školy obecné a měšťanské vydaného Nařízením ministerstva věcí duchovních a vyučování č.

159/1905 Ř. z. povinně vedeny a do „školního archivu“ ukládány úřední spisy: školní kronika, školní inventář, jednací protokol, index normálií, knihovní katalogy, seznam knih pro chudé žáky, třídní výkazy docházky a prospěchu žactva a třídní knihy. Vedení úředních spisů a korespondence školy měl v popisu práce určený správce školy, případně třídní učitelé.

Za dobu činnosti školy nepochybně vznikla četná agenda, z níž se však dochovala jen nepatrná část: kniha cti z let 1834 – 1862, 4 svazky školní kroniky z let 1876 – 1892, 1892 – 1917, 1918 – 1928, 1938 – 1945, 3 třídní katalogy z let 1931 – 1943 a 7 matrik z let 1873 – 1896.

Knihy cti z let 1834 – 1862 byla dle „Úředního záznamu“ uloženého ve spise o fondu do Okresního archivu v Tachově převzata dne 17. března r. 1958 ze školského odboru ONV v Tachově a patrně zahrnuta do sbírky kronik EL NAD 450, neboť byla v r. 1978 uveřejněna jako kronika v článku „Soupis kronik z okresu Tachov, uložených v okresním archivu“. Kroniky z let 1876-1945 byly předány do archivu Okresním muzeem v Tachově dne 28. května 1974 (číslo přírůstku 140). Katalogy a matriky měšťanské školy, matriky a třídní výkazy obecné školy z let 1873-1943 do archivu odevzdala bez dokumentace ZDŠ Kostelní Tachov dne 15. dubna 1976, (číslo přírůstku 168). Ostatní agenda školy je dosud nezvěstná.

III. Archivní charakteristika archivního souboru

Na počátku inventarizačních prací byla identifikována a do stávajícího souboru EL NAD 1094 vyříděna agenda Místní školní rady: 7 matrik z let 1873 – 1896. Metráž souboru se tím sice z původních 0,30 bm snížila o 0,10 bm, následným přemanipulováním a novou adjustací pak byla upravena na konečných 0,30 bm.

Do inventarizace byl zahrnut veškerý archivní materiál původce. S ohledem na neexistující spisový plán a torzovitost dochovaných dokumentů bylo při koncipování inventárního seznamu vycházeno ze základního systému řazení a zároveň přihlédnuto k pořadí písemností tak jak určoval § 136 Řádu školního a vyučovacího pro školy obecné a měšťanské vydaného Nařízením ministerstva věcí duchovních a vyučování č. 159/1905 Ř. z.

Ve škole bezpochyby bývala systematicky vedena spisovna a jednotlivé dokumenty, jak dokazují signatury „Inv. Nr. III – I – 1“, „Inv. Nr. III – I – 2“, „Inv. Nr. III – I – 3“, „Inv. Nr. III – I – 5“, na titulních listech svazků kroniky, byly předpisově evidovány a ukládány. Z čísel také vyplývá, že ve školních letech 1928/29 až 1937/38 byl veden 4. svazek kroniky, který je dosud považován za nezvěstný. Nejstarší svazek je popsán na 223 očíslovaných stranách z celkových 236. Druhý svazek má očíslované a popsané strany 1 – 805, na něž navazuje stranou 806 třetí svazek. Ten je veden do strany 827 se záznamem o školním roce 1918/19 a zápisy za školní r. 1919/20 pak začínají znovu stranou 1. Dovedeny jsou do strany 195, na níž končí záznam za školní r. 1927/28. Cca dvě pětiny knihy zůstaly nepopsány. Pátý svazek se záznamy za období zařazení školy do školské sítě Velkoněmecké Říše je popsán zhruba ze tří čtvrtin, strany nemá očíslované stránky a zápisy končí 11. lednem 1945. Všechny katalogy rovněž mají na titulních listech inventární čísla.

V průběhu pořádání nebyly navrženy žádné dokumenty k vnitřní skartaci.

Dochované archiválie jsou kategorie I. a II.

Jazykem archivního souboru je němčina.

Fyzický stav archivního souboru je dobrý, třetí svazek kroniky má narušenou vazbu.

IV. Stručný rozbor obsahu archivního souboru

Celý archivní soubor je badatelsky využitelným zdrojem informací ke studiu dějin školy, resp. školního obvodu. Společně se souborem Obecná a měšťanská dívčí škola Tachov přibližují celé období obecného školství v okresním městě až do r. 1945. Se soubory poválečných základních škol pak vývoj, resp. rozvoj, kterým Tachov ve oblasti školství prošel. Vhodně doplňuje informace obsažené v souborech ostatních tachovských původců do r. 1945, zejména je zdrojem údajů navazujících na záznamy v městské kronice. Může posloužit i ke zpracování dějin regionu z řady úhlů pohledu. Archiválie obsahují údaje, které lze využít např. i k národnostním, sociálním, demografickým a dalším tématům.

V. Záznam o uspořádání archivního souboru a zpracování archivní pomůcky

Archiválie souboru Obecná a měšťanská chlapecká škola (německá) Tachov 1834 – 1945 uspořádala a inventární seznam vypracovala v prosinci 2006 Dana Bízová. Revizi inventárního seznamu provedla, úvod napsala a inventář sestavila v prosinci 2007 PhDr. Markéta Novotná ve Státním okresním archivu Tachov.

V Tachově, 30. května 2008

Dana Bízová, PhDr. Markéta Novotná

Příloha č. 1 – Seznam použitých pramenů a literatury

- Adressbuch für den politischen Bezirk Tachau, Tachov 1925
- Adressbuch und Führer für den politischen Bezirk Tachau, Tachov 1914
- Dobeš J., Hledíková Z., Janák J.: Dějiny správy v českých zemích, Praha 2005
- Havelka F., Placht O.: Příručka školské a osvětové správy, Praha 1934
- Heimatatlas des ehemaligen politischen Bezirkes Tachau-Pfraumberg, Weiden 1973
- Janouškovec J.: Soupis kronik z okresu Tachov, uložených v okresním archivu, in: Sborník okresního muzea v Tachově, 1978/11, Tachov 1978
- Köferl J.: Der politische Bezirk Tachau – Eine Heimatskunde für Haus und Schule, Tachov 1890
- Popis obecného školství v Království Českém, Praha 1889
- Rozvoj socialistického školství na Tachovsku, Tachov 1981
- Seznam národních škol a jejich učitelstva v Československé republice podle stavu ze dne 31. října 1933, Praha 1934
- Schematismus des Volksschulwesens im Königreich Böhmen, Praha 1891
- Schematismus für das Königreich Böhmen, Praha 1877
- Schuster F.: Tachau-Pfraumberger Heimat, Weiden 1962
- Sommer J. G.: Das Königreich Böhmen – 6. Band Pilsner Kreis, Praha 1838
- Stocklöw J.: Geschichte der Stadt Tachau mit teilweiser Berücksichtigung der Herrschaft Tachau, Tachov 1878
- Tachau Heimatbuch einer deutschen Stadt in Böhmen, Weiden 1970
- Věstník Ministerstva školství a osvěty – ročník 1945

Příloha č. 2 – Seznam použitých zkratk

AP	archivní pomůcka
bm	běžný metr
čp.	číslo popisné
EL NAD	evidenční list národního archivního dědictví
GI	generální inventura
JAF	Jednotný archivní fond
k. k.	kaiserlich und königlich
l.	léta
MŠO	Ministerstvo školství a osvěty
NOŠ	německá obecná škola
pres.	presidiální
r.	rok
Ř. z.	Říšský zákoník
Sb.	Sbírka (zákonů)
ZDŠ	základní devítiletá škola
Z. z.	Zemský zákoník

Inventární seznam

Inv. č.	Obsah	Časový rozsah	Evid. jednotka
Úřední knihy			
1	Kniha cti městské školy	1834 – 1862	K 1
2	Kronika (Chronik der Volks- und Bürgerschule in Tachau 1.)	1876 – 1892	K 2
3	Kronika (Chronik der Knabenvolks- und Bürgerschule 2.)	1892 – 1917	K 3
4	Kronika (Chronik 3.)	1918 – 1928	K 4
5	Kronika (Chronik - Knabenvolks- und Bürgerschule in Tachau 5.)	1938 – 1945	K 5
6	Třídní katalog 1. A, 1. B, 2., 3. třída, jednorozční učitelský kurs, měšťanská škola (Ausweis über Schulbesuch und Fortgang der Schüler – für Jungen – Bürgerschule)	1931 – 1932	K 6
7	Třídní katalog 1., 2., 3. A + B, 4. A, 4. B, 5., 6. třída, hlavní škola (Klassenausweis der Hauptschule für Jungen)	1941 – 1942	K 7
8	Třídní katalog 1., 2. A, 2. B, 3. A, 3. B, 4., 5. A, 5. B, 6. třída, hlavní škola (Klassenausweis der Hauptschule für Jungen)	1942 – 1943	K 8

Název archivu:	Státní okresní archiv Tachov
Název archivní pomůcky (archivního souboru):	Obecná a měšťanská chlapecká škola (německá) Tachov
Značka archivního souboru:	NChOMěšťŠ Tachov
Časový rozsah:	1834 – 1945
Počet evidenčních jednotek:	8 úředních knih
Počet inventárních jednotek:	8
Rozsah bm:	0,30
Stav ke dni:	30. května 2008
Archivní soubor zpracovaly:	Dana Bízová, PhDr. Markéta Novotná
Pomůcku sestavily:	Dana Bízová, PhDr. Markéta Novotná
Počet stran:	13
Počet exemplářů:	5
Pomůcku schválil:	Mgr. Jan Edl